

LES1: ELEKTRISCHE LADING

DE WET VAN COULOMB

ELEKTROSTATICA

Studie van ladingen in rust in een inertiaalstelsel.

ELEKTRISCH GELADEN LICHAMEN

Een massa is steeds positief.

H21: Elektrische lading en elektrische velden

Er zijn 2 soorten elektrische ladingen:

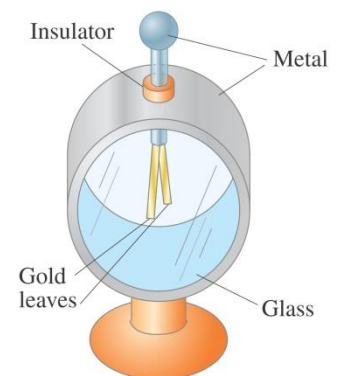
- geladen staven kunstof **stoten elkaar af**.
- geladen glazen staven **stoten elkaar af**.
- geladen kunstof en glazen staven **trekken elkaar aan**.

ISOLATOREN EN GELEIDERS

- in geleiders zijn de e- los -> vrije elektronen
- in isolatoren zijn de e- sterk gebonden aan de kernen (de meeste nM zijn isolatoren)
- halfgeleiders vormen een tussencategorie

DE ELEKTROSCOOP

als de blaadjes openstaan -> gelijksoortige lading aan die van de elektroscop
als de blaadjes toe staan -> tegengestelde lading aan die van de elektroscop

DE WET VAN COULOMB

$$F = k \frac{Q_1 Q_2}{r^2}$$

Q *grootte van de puntladingen [C]*

r *onderlinge afstands [m]*

F *grootte van de kracht [N]*

k $8.99 * 10^9 \left[\frac{Nm}{C^2} \right]$

waarbij $\epsilon_0 = \frac{1}{4\pi k} = 8.85 * 10^{-12} \left[\frac{C^2}{Nm^2} \right]$

ϵ_0 is de *permittiviteit van de vrije ruimte (in vacuum)*

SUPERPOSITIEPRINCIPE

Als er meerdere ladingen aanwezig zijn is **de resulterende elektrische kracht** op een willekeurige lading **de vectorsom** van de krachten die er door alle andere ladingen op uitgeoefend worden.

Uitdrukking van de wet van coulomb in vectorvorm:

$$\vec{F} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_1 Q_2}{r^2} \vec{e}$$

OEFENINGEN: zie ppt

LES 2: ELEKTRISCHE VELDSTERKTE

HET ELEKTRISCH VELD

definitie: ruimte waarin elektrische ladingen krachten ondervinden

⇒ Elke lading s omgeven door een elektrisch veld.

$$\vec{E} = \frac{\vec{F}}{q} \left[\frac{N}{C} \right]$$

VELDVERSIE VAN DE WET VAN COULOMB

$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r^2}$$

De veldsterkte veroorzaakt door een **positieve lading** wijst van de **lading weg**.

De veldsterkte veroorzaakt door een **negatieve lading** wijst naar de **lading toe**.

SUPERPOSITIEPRINCIPE

Als er meerder ladingen aanwezig zijn is **het resulterend elektrisch veld** in een punt **de vectorsom** van de afzonderlijke velden van de verschillende ladingen.

OPLOSSINGSSTRATEGIE

1. **Teken een diagram** met alle ladingen en hun teken. Vul aan met de elektrische krachten die op een lading aangrijpen.
Bepaal de **richting van elke kracht**.
2. Pas de **wet van Coulomb** toe. Redeneer op groottes van krachten, velden en ladingen.
3. Pas **superpositie** toe. Dus **vectorieel optellen**. Gebruik **symmetrie**.
4. **Controleer** je antwoord op **redelijkheid**.

ELEKTRISCH VELD VAN CONTINUE LADINGSVERDELINGEN

OPLOSSINGSSTRATEGIE

1. De continue lading verdelen in een oneindig groot aantal **kleine ladingen dQ** .
2. De **bijdrage van elke dQ** aan het elektrisch veld in P op een afstand r is:

$$dE = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{dQ}{r^2}$$

3. He elektrisch veld in een willekeurig punt is de **vecotriële som** van alle oneindig kleine bijdragen:

$$\vec{E} = \int dE$$

Les 3: Elektrische velden van continue ladingsverdelingen

Een geladen ring

We volgen de oplossingsstrategie.

λ is de lading per eenheid van de lengte [C/m]:

$$dE = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{dQ}{r^2}$$

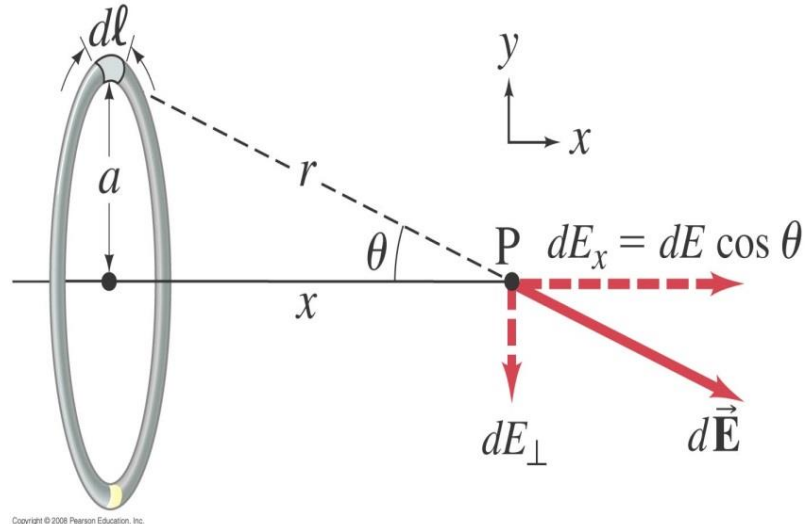
met

$$dQ = \lambda dl = \lambda dl$$

$$dE = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\lambda dl}{r^2}$$

we zien duidelijk dat $\int dE_{\perp} = 0$

dus er blijft enkel een dE_x die overigens gelijk is aan $dE \cos\theta$ waarbij $\cos\theta = \frac{x}{r} = \frac{x}{\sqrt{(a^2+x^2)}}$

$$E = \int dE = \int dE_x = \int \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{dq}{x^2 + a^2} \cdot \cos\theta$$

$$= \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{dq}{x^2 + a^2} \frac{x}{\sqrt{(a^2 + x^2)}} \int dq$$

$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_x}{(x^2 + a^2)^{\frac{3}{2}}}$$

Lading op een lange lijn

Hier zien we terug duidelijk dat $dE_x = dE \cos\theta$

$$dE = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\lambda dy}{(x^2 + y^2)}$$

hierbij is :

$$E = \int dE = \int dE_x = \int \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{\lambda dy \cos\theta}{(x^2 + y^2)}$$

We bereken de integraal naar die hoek θ en kunnen we de grenswaarden gelijk stellen aan $\pm \frac{\pi}{2}$

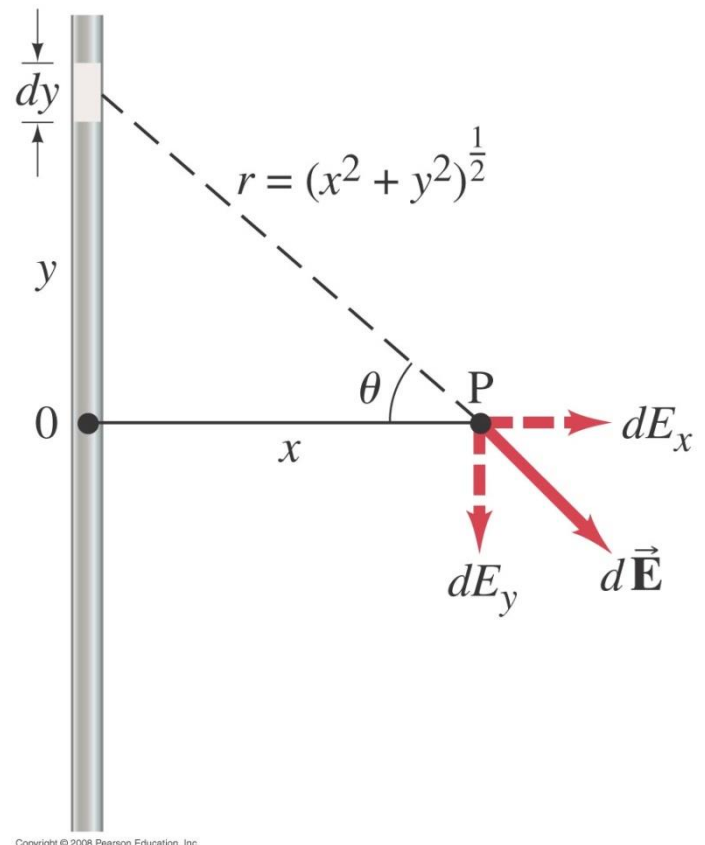
we weten: $y = x \tan\theta$ dus $dy = \frac{x}{\cos^2\theta} d\theta$

$$E = \frac{\lambda}{4\pi\epsilon_0} \int_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} \frac{\frac{x}{\cos^2\theta} d\theta \cos\theta}{(x^2 + x^2 \frac{\sin^2\theta}{\cos^2\theta})}$$

$$E = \frac{\lambda x}{4\pi\epsilon_0 x^2} \int_{-\frac{\pi}{2}}^{\frac{\pi}{2}} \frac{\cos\theta d\theta}{(\cos^2\theta + \sin^2\theta)}$$

$$E = \frac{\lambda x}{4\pi\epsilon_0 x^2} \left(\sin \frac{\pi}{2} - \sin - \frac{\pi}{2} \right)$$

$$E = \frac{\lambda}{2\pi\epsilon_0 x}$$

Gelijkmatig geladen schijf

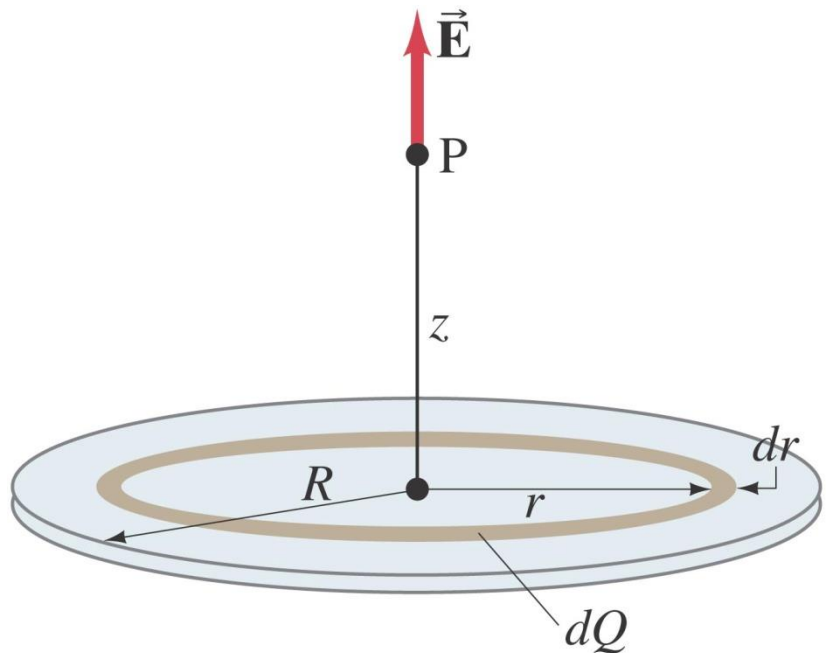
We herkennen in de schijf een verzameling van concentrische ringetjes.

$$dE = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{z dQ}{(z^2 + r^2)^{\frac{3}{2}}}$$

$$\sigma \text{ (lading per opp. eenheid)} = \frac{dQ}{2\pi r dr}$$

$$dE = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{z \sigma 2\pi r dr}{(z^2 + r^2)^{\frac{3}{2}}}$$

$$E = \frac{z\sigma}{2\epsilon_0} \int_0^R r \frac{dr}{(z^2 + r^2)^{\frac{3}{2}}}$$

Copyright © 2008 Pearson Education, Inc.

$$E = \frac{z\sigma}{2\epsilon_0} \left[-\frac{1}{(z^2 + r^2)^{\frac{1}{2}}} \right]_0^R = \frac{\sigma}{2\epsilon_0} \left[1 - \frac{z}{(z^2 + r^2)^{\frac{1}{2}}} \right]$$

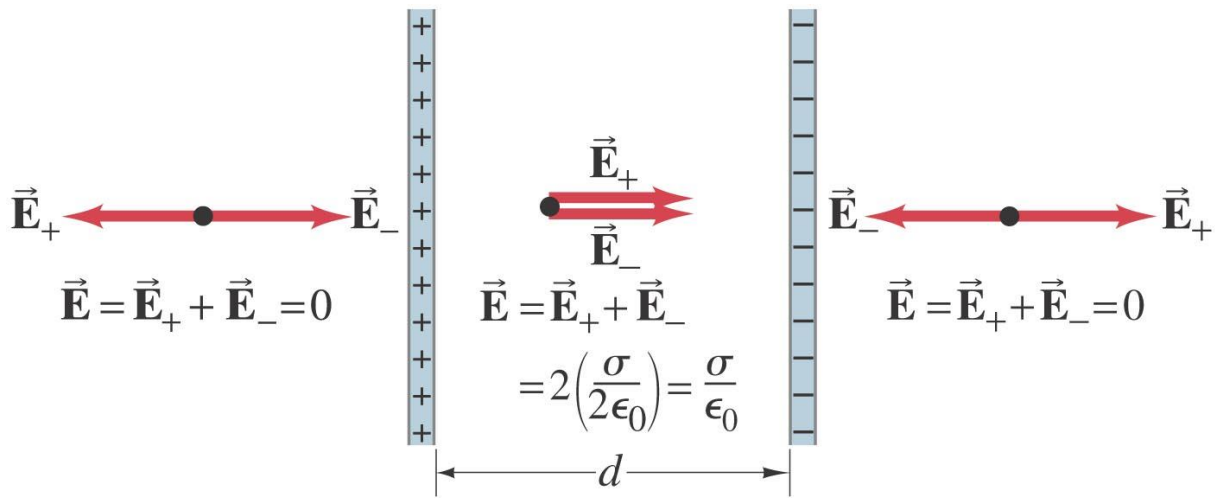
$$\lim_{R \rightarrow \infty} \frac{\sigma}{2\epsilon_0} \left[1 - \frac{z}{(z^2 + r^2)^{\frac{1}{2}}} \right] = \frac{\sigma}{2\epsilon_0}$$

$$E = \frac{\sigma}{2\epsilon_0}$$

uitwerking van de integraal:

$$\int r \frac{dr}{(z^2 + r^2)^{\frac{3}{2}}} = \frac{1}{2} \int \frac{2r dr}{(z^2 + r^2)^{\frac{3}{2}}} = \frac{1}{2} \int \frac{dr^2}{(z^2 + r^2)^{\frac{3}{2}}} = \frac{1}{2} \int \frac{d(r^2 + z^2)}{(z^2 + r^2)^{\frac{3}{2}}} = -\frac{1}{\sqrt{r^2 + z^2}}$$

Het elektrisch veld van continue ladingsverdelingen
Twee evenwijdige platen

Copyright © 2008 Pearson Education, Inc.

$$E = E_+ + E_- = \frac{\sigma}{\epsilon_0}$$

Les 4: Elektrische velden

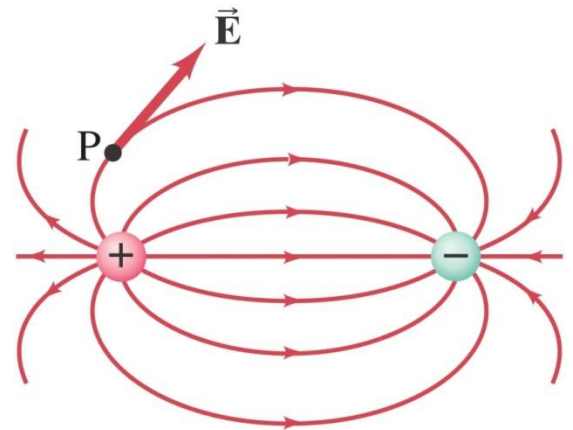
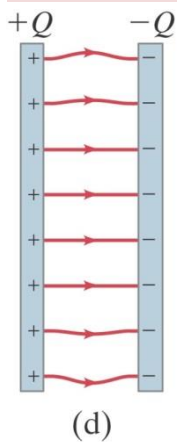
Veldlijnen

Veldlijnen beginnen op **positieve ladingen** en eindigen op **negatieve**.

Elektrische dipool = stelsel van twee gelijke ladingen met tegengesteld teken.

Hoe **dichter** de veldlijnen bij elkaar, hoe **sterker het elektrisch veld**.

Veldlijnen tussen 2 tussen tegengestelde platen:

Elektrische velden en geleiders

Het elektrisch veld **in een geleider is nul** in een statische situatie.

Een **netto lading** op een geleider verdeelt zich in een statische situatie over **het buitenoppervlak van de geleider**.

Geleiders in elektrostatic evenwicht:

Het **elektrisch veld** net buiten een geleider sluit altijd **loodrecht aan op het oppervlak**.

Beweging van een geladen deeltje in een elektrisch veld

$$\vec{F} = q \vec{E}$$

Een elektron wordt versneld door een elektrisch veld

$$\vec{F} = m\vec{a} = -e\vec{E}$$

$$a = \frac{eE}{m}$$

$$v^2 = v_0^2 + 2ax$$

$$v = \sqrt{2ax}$$

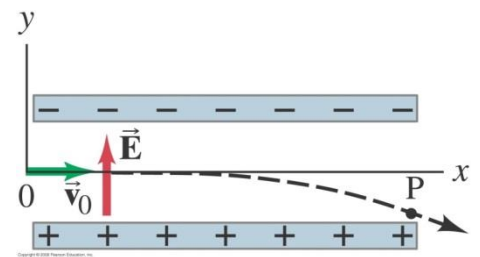
$$v = \sqrt{2 \frac{e \cdot E \cdot x}{m}}$$

Een elektron beweegt loodrecht op \vec{E}

$$a_y = -\frac{F}{m} = -\frac{eE}{m}$$

$$y = \iint a_y dt = -\iint \frac{eE}{m} = -\frac{eE}{m} \frac{t^2}{2}$$

$$y = -\frac{eE}{m} \frac{x^2}{2v_0^2}$$

hoek berekenen

$$\tan \alpha = \frac{dy}{dx} = -\frac{eE}{m} \frac{2x}{2v_0^2}$$

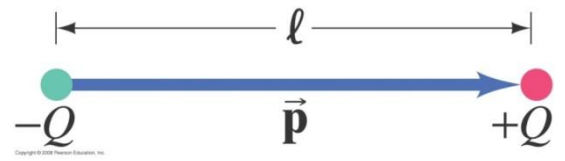
Elektrische dipolen

De afstand van elkaar noemt men een elektrisch dipool.

Dipoolmomentvector:

$$\vec{p} = Q\vec{l}$$

Gericht van de *negatieve* naar de *positieve* lading

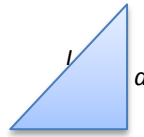
Dipool in een uitwendig veld

Een dipool ondervindt in een homogeen veld geen kracht, maar wel een krachtmoment:

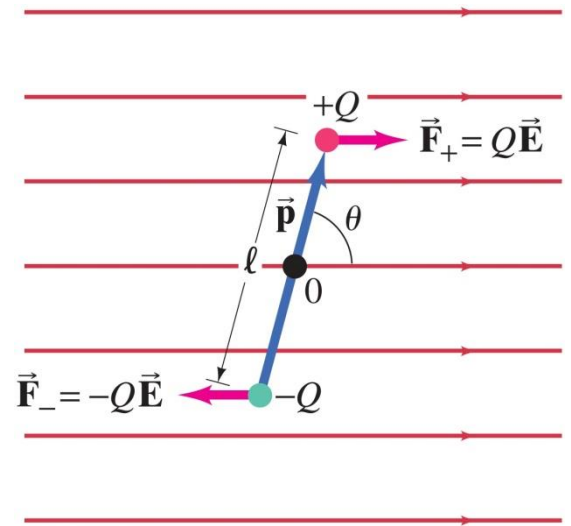
$$\vec{\tau} = \vec{p} * \vec{E}$$

$$d = l \sin \theta$$

$$\begin{aligned} \tau &= F \cdot d \\ &= Q \cdot E \cdot d \\ &= Q \cdot E \cdot l \cdot \sin \theta \end{aligned}$$

$$\tau = p \cdot E \cdot \sin \theta$$

Een dipool komt tot **evenwicht** als **p evenwijdig is met E**.

Een dipool in een elektrisch veld draagt potentiële energie.

$$W = - \int_{-\theta}^{\theta} \tau d\theta$$

Het minteken voor de integraal is hier nodig aangezien bij een toename van ϑ het elektrisch veld negatieve arbeid verricht.

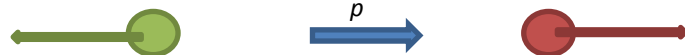
We weten daar hierboven dat $\tau = p \cdot E \cdot \sin \theta$

$$W = - \int_{-\theta}^{\theta} p \cdot E \cdot \sin \theta d\theta = pE(\cos \theta_2 - \cos \theta_1)$$

$$U = -W = -pE \cos \theta$$

$$U = -\vec{p} \cdot \vec{E}$$

bij $\theta = 0$ is het het stabielst.

De potentiële energie is **minimaal** als **p evenwijdig is met E**.

De potentiële energie is **maximaal** als **p en E een hoek π insluiten**.

Elektrisch veld geproduceerd door een dipool

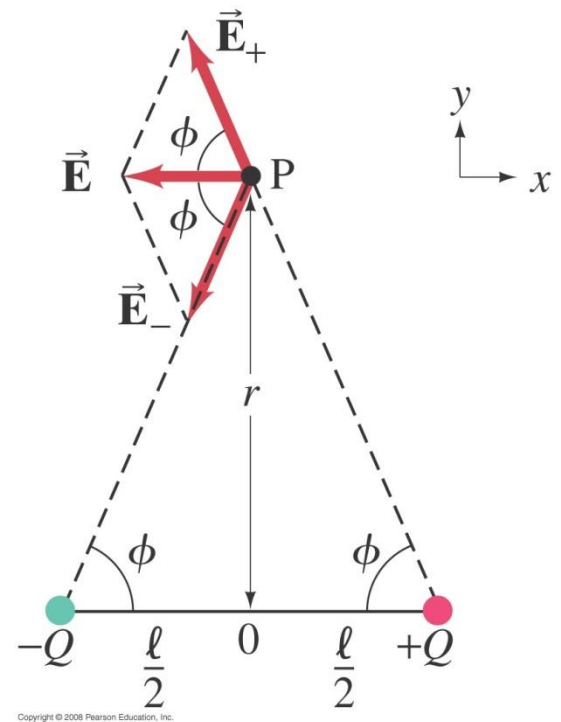
$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{lQ}{\left(r^2 + \frac{l^2}{4}\right)^{\frac{3}{2}}}$$

$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{p}{\left(r^2 + \frac{l^2}{4}\right)^{\frac{3}{2}}}$$

als $r \gg l$

$$E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{p}{r^3}$$

Het veld van een dipool neemt sneller af met toenemende afstand dan bij een puntlading.

Elektrische potentiaal

Elektrische potentiële energie en potentiaalverschil

Elektrische potentiële energie

voor een homogeen \vec{E}

$$\Delta U = W_{uitw} = -W_E = -Fd = -qEd$$

Elektrische potentiaal en potentiaalverschil

Een conservatieve kracht drijft een deeltje spontaan naar de laagste potentiële energie.

Voor een **positief deeltje** is dat het punt met de laagste potentiaal, punt b

Voor een **negatief deeltje** het punt met de hoogste potentiaal, punt a

Een **Negatief deeltje** heeft veel potentiële energie waarde de potentiaal laag is.

Potentiaal is te definiëren als de **elektrische potentiële energie per eenheid van lading**.

$$V_a = \frac{U_a}{q}$$

Het potentiaalverschil (of spanning):

$$V_{ba} = \Delta V = V_b - V_a = \frac{U_b - U_a}{q} = -\frac{W_{ba}}{q} \quad [V = \frac{J}{C}]$$

De verandering van potentiële energie:

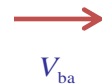
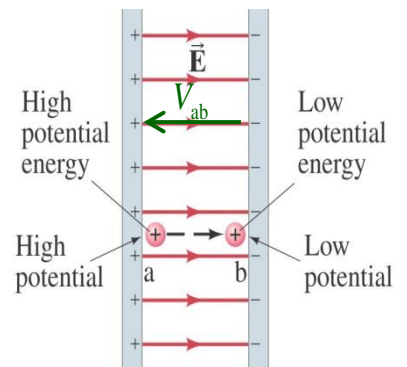
$$\Delta U = U_b - U_a = qV_{ba}$$

Elektron in een kathodestraalbuis:

$$\Delta U = qV_{ba} = -e \cdot \Delta V$$

$$\Delta U = -\frac{mv^2}{2}$$

$$v^2 = \frac{2}{m}(-e \cdot \Delta V)$$

De relatie tussen elektrische potentiaal en elektrisch veld

$$\Delta V = - \int_a^b \vec{E} \cdot d\vec{l}$$

voor een homogeen \vec{E}

$$\Delta V = -E \cdot d$$

Geladen geleidende bol

$$\Delta V = - \int_a^b \vec{E} \cdot d\vec{l} \text{ met } E = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r^2} \Rightarrow \Delta V = - \int_a^b \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r^2} \cdot dr$$

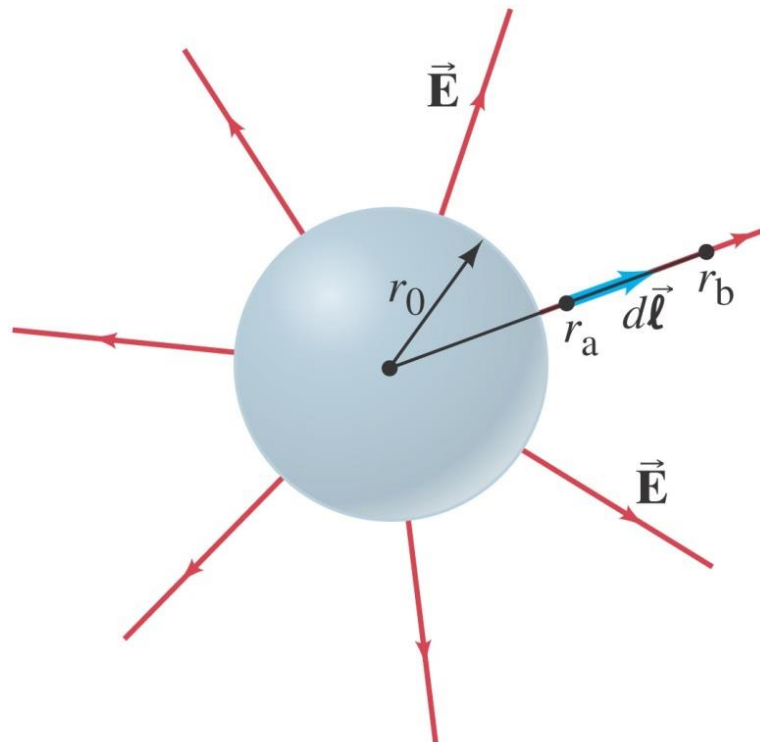
voor punten binnen de geleider $E = 0$

wanneer $r_b = \infty$:

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r}$$

combinatie van E en V:

$$V = r_0 E$$

Copyright © 2008 Pearson Education, Inc.

Elektrische potentiaal als gevolg van ladingsverdelingen

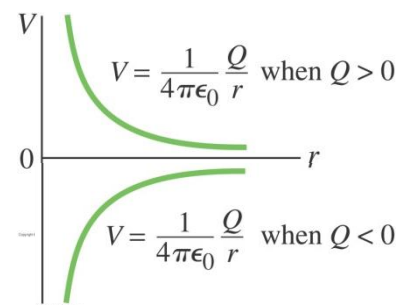
Elektrische potentiaal als gevolg van puntladingen
zie vorige les

Absolute potentiaal

één puntlading; $V = 0$ voor $r = \infty$

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r}$$

Dicht bij de **positieve lading** is de potentiaal hoog.
Dicht bij de **negatieve lading** is de potentiaal laag.

Superpositieprincipe

Als er meerdere ladingen aanwezig zijn, is de **resulterende elektrische potentiaal** in een punt **de som** van de afzonderlijke potentialen van verschillende ladingen.

LET OP: Potentiaal is een scalaire grootheid en heeft geen componenten.

Potentiaal van een willekeurige ladingsverdeling

Aanpak

Elektrisch veld gekend:

$$\Delta V = - \int_a^b \vec{E} \cdot d\vec{l}$$

via de absolute potentiaal van één puntlading:

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r}$$

superpositie (voor puntladingen):

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \sum_{i=1}^n \frac{Q}{r_i}$$

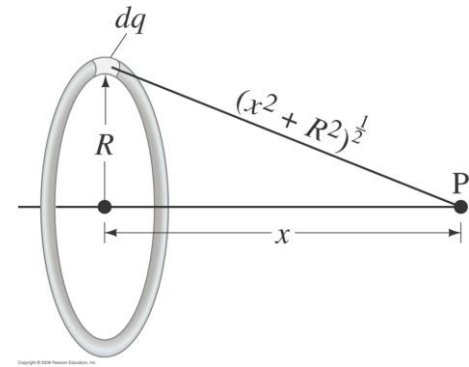
superpositie (voor continue ladingsverdeling):

$$V = \int dV = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int \frac{dq}{r}$$

Geladen ring

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int \frac{dq}{r}$$

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int \frac{dq}{\sqrt{x^2 + R^2}} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{\sqrt{x^2 + R^2}}$$

Geladen schijf

De lading op de ring is homogeen verdeeld met het oppervlak.
opp schijf (πR_0^2) en opp $dA = 2\pi R dR$:

$$\frac{dq}{Q} = \frac{2\pi R dR}{\pi R_0^2}$$

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int \frac{dq}{\sqrt{x^2 + R^2}} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int \frac{2R dR}{\sqrt{x^2 + R^2}} \frac{Q}{R_0^2}$$

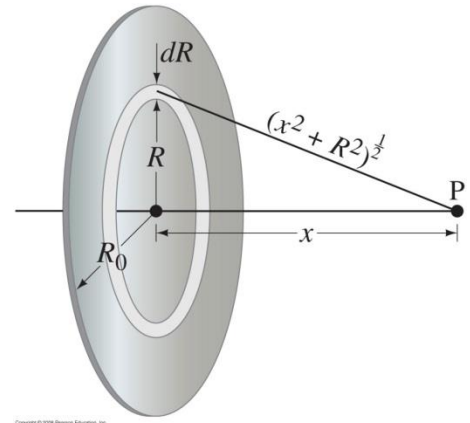
$$V = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 R_0^2} \int \frac{2R dR}{\sqrt{x^2 + R^2}}$$

we kunnen $2R dR$ schrijven als $d(R^2 + x^2)$

$$V = \frac{Q}{2\pi\epsilon_0 R_0^2} \sqrt{x^2 + R^2} \Big|_{R=0}^{R=R_0}$$

$$V = \frac{Q}{2\pi\epsilon_0 R_0^2} \left[\sqrt{x^2 + R_0^2} - x \right]$$

als $x \ll R_0$: $V = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0 x}$

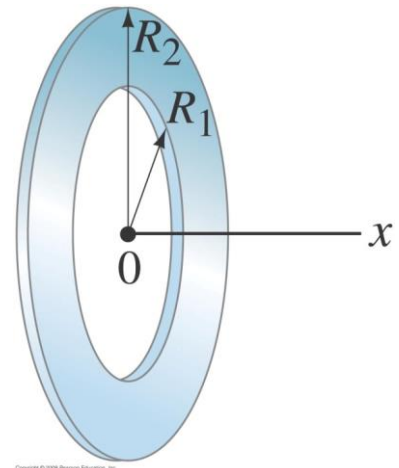

geladen 'ring'

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{\sqrt{x^2 + R^2}}$$

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \int_{R_1}^{R_2} \sigma \cdot 2\pi r \cdot \frac{dr}{\sqrt{x^2 + r^2}}$$

$$V = \frac{\sigma}{2\epsilon_0} \left[\sqrt{x^2 + r^2} \right]_{R_1}^{R_2}$$

Elektrische potentiaal

Equipotentiaaloppervlakken

= Waarvan alle punten dezelfde potentiaal hebben

- Staat **loodrecht op het elektrisch veld**
- Steeds **gericht naar lagere waarden van de potentiaal (-)**

loodrecht op het elektrisch veld

Op een oppervlak waar $\Delta V = 0$ betekent dat ofwel $\vec{E} = 0$, $d\vec{l} = 0$ of $\cos \theta = 0$. Dit betekent $\theta = 90^\circ$

equipotentiaalruimte

Een geleider in **elektrostatisch evenwicht** vormt een equipotentiaalruimte.

$$E = 0 \Rightarrow dV = -\vec{E} \cdot d\vec{l} \Rightarrow dV = 0 \Rightarrow V = ct.$$

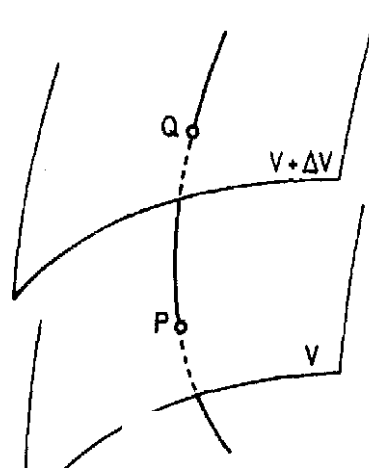
gericht naar lagere waarden van de potentiaal

Stel $\Delta V > 0$ met $W = q\Delta V$

$$W = (1C)\Delta V = (1C) \cdot (-\vec{E} \cdot d\vec{l}) = (1C) \cdot (-E |PQ| \cdot \cos \alpha) > 0$$

dus moet $\cos \alpha < 0$

- **Equipotentiaallijnen** zijn in een tweedimensionale figuur de **kruising van de equipotentiaaloppervlakken met het vlak van de figuur**
- **Equipotentiaallijnen** staan altijd **loodrecht** op de **elektrische veldlijnen**
- **equipotentiaallijnen** zijn steeds **gesloten lijnen**

De elektrische potentiaal van een dipool

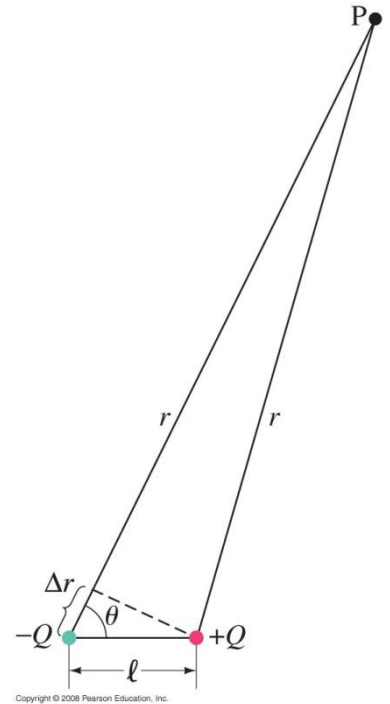
$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r} + \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{-Q}{r + \Delta r} = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \frac{\Delta r}{r(r + \Delta r)}$$

voor $r \gg l$: $\Delta r \approx l \cos \theta = r$

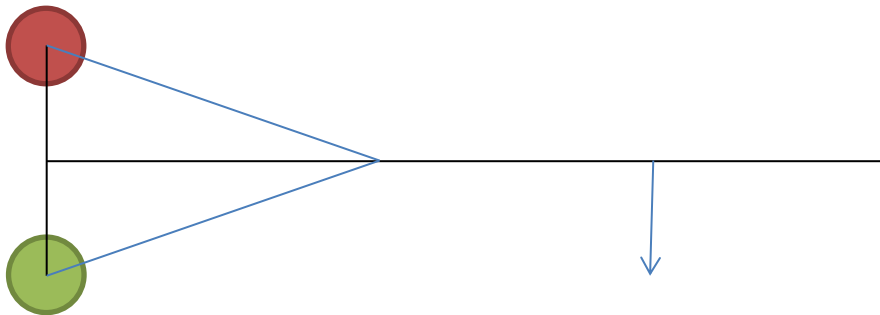
$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Ql \cos \theta}{r^2}$$

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{p \cos \theta}{r^2}$$

- Het vlak loodrecht op de dipool is een **equipotentiaaloppervlak**

De elektrische potentiaal op de as van een dipool

$$V_P = - \int_{\infty}^P \vec{E} \cdot d\vec{l} = - \int_{\infty}^P E \cdot dl \cdot \underbrace{\cos \alpha}_0 = 0 \quad \text{ofwel} \quad V_P = V_{P+} + V_{P-} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{+Q}{x} + \frac{-Q}{x} \right) = 0$$

Berekening van \vec{E} uit V

$$dV = -\vec{E} \cdot d\vec{l} = -E_l \cdot dl$$

De componenten van het elektrisch veld in een willekeurige richting is gelijk aan het tegengestelde van de verandering van de elektrische potentiaal per eenheid van afstand in die richting.

$$E_l = -\frac{dV}{dl}$$

$$E_x = -\frac{\partial V}{\partial x} \quad E_y = -\frac{\partial V}{\partial y} \quad E_z = -\frac{\partial V}{\partial z}$$

Voor een ring en een schijf

$$E_x = -\frac{\partial V}{\partial x} \quad E_y = -\frac{\partial V}{\partial y} = 0 \quad E_z = -\frac{\partial V}{\partial z} = 0$$

een cirkelvormige geladen ring:

$$V = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{\sqrt{x^2 + R^2}}$$

$$E_x = -\frac{\partial V}{\partial x} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Qx}{(x^2 + R^2)^{3/2}} \quad E_y = -\frac{\partial V}{\partial y} = 0 \quad E_z = -\frac{\partial V}{\partial z} = 0$$

een homogeen geladen schijf:

$$V = \frac{Q}{2\pi\epsilon_0 R_0^2} \left[\sqrt{x^2 + R_0^2} - x \right]$$

$$E_x = -\frac{\partial V}{\partial x} = \frac{Q}{2\pi\epsilon_0 R_0^2} \left[1 - \frac{x}{\sqrt{x^2 + R_0^2}} \right] \quad E_y = -\frac{\partial V}{\partial y} = 0 \quad E_z = -\frac{\partial V}{\partial z} = 0$$

Elektrostatiche potentiële energie; de elektronvolt

Elektrostatiche potentiële energie

- om de eerste puntlading in positie te brengen is er geen arbeid vereist
- om de tweede puntlading in positie te brengen in het veld van de eerste is er wel arbeid vereist
-

$$U = \frac{1}{2} \sum_i Q_i V_i = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{Q_1 Q_2}{r_{12}} + \frac{Q_1 Q_3}{r_{13}} + \frac{Q_2 Q_3}{r_{23}} \right)$$

De eenheid elektron

Joule is een te grote eenheid, men gebruikt als alternatief **de elektronvolt (eV)**

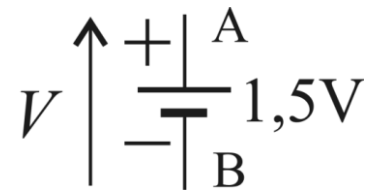
$$1eV = 1,6 \times 10^{-19}J$$

1eV is de **energietoename** van een deeltje met een lading in grootte gelijk aan die van een **elektron** bij het doorlopen van een **potentiaalverschil van 1V**.

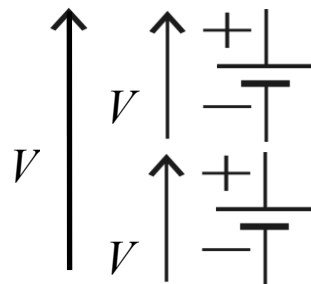
Elektrische stroom en De wet van Ohm

De elektrische batterij

Spanningspijl

serieschakeling

Elektrische stroom

=een stroming van ladingen door een elektrische spanning.

=de netto hoeveelheid lading die op een willekeurige plaats per tijdseenheid door de volle doorsnede van de draad passeert.

De momentane stroom

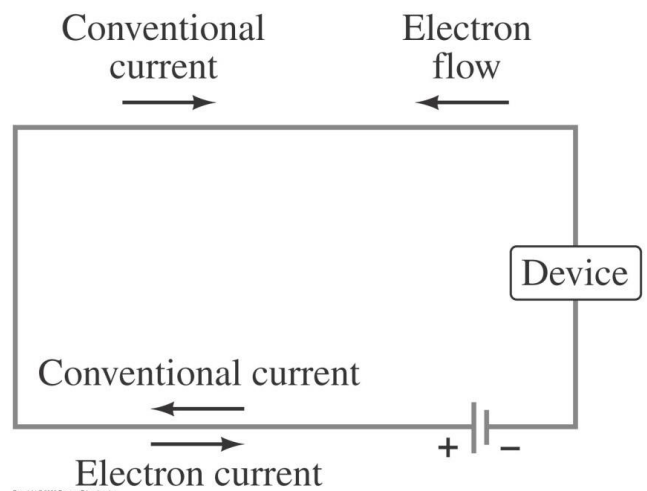
$$I(t) = \frac{dQ}{dt} [A]$$

In **metalen geleiders** is de elektrische stroom beweging van **negatieve elektronen**.

De **elektronen** vloeien in de geleiders van de **-pool** naar de **+pool** van de batterij.

Positieve ladingsdragers zouden omgekeerd bewegen = **conventionele stroom**

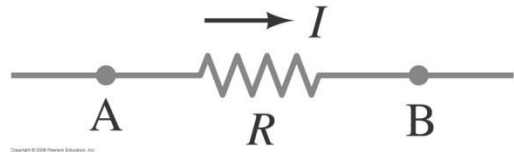
Die bewegingsrichting is de **(conventionele) stroomzin** in de kring.

De wet van Ohm

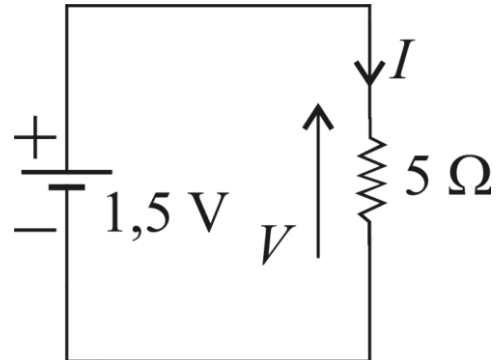
weerstand

$$V = IR$$

Enkele nuttige verduidelijkingen

- *Potentiaalverschil wordt aangebracht **over** een apparaat;*
*een stroom loopt **door** een apparaat*
- *stroom wordt **niet** verbruikt*

Soortelijke weerstand

$$R = \rho \frac{l}{A} [\Omega]$$

met ρ de resistiviteit en $\sigma = \frac{1}{\rho}$ de geleidbaarheid genoemd.

Te kennen: $\rho_{Cu,70^\circ} = 0.0225 \frac{\Omega}{m} / mm^2$

Elektrisch vermogen

Soortelijke weerstand

Temperatuursafhankelijkheid

$$\rho_T = \rho_0[1 + \alpha(T - T_0)]$$

we doen nu maal $\frac{l}{s}$:

$$R_T = R_0[1 + \alpha(T - T_0)]$$

Elektrisch vermogen

In een **weerstand** wordt **elektrische energie** omgezet in **thermische energie** door **botsing** van bewegende elektronen met atomen.

Hoeveel **vermogen** wordt **omgezet** door een elektrisch apparaat?

Stel:

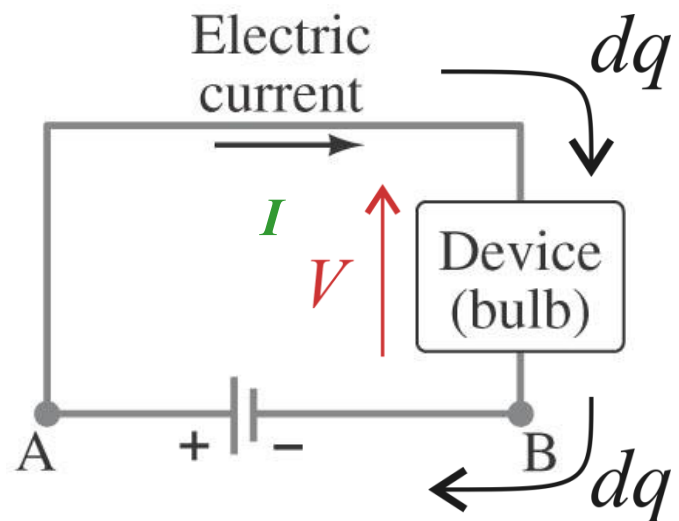
- het apparaat neemt in dt een lading dq op op potentiaal V_A
- dan levert het apparaat in dt een lading dq af op op potentiaal V_B
- de **energie dU die het apparaat in dt netto overneemt van de lading dq is dus:**

$$dU = dqV_A - dqV_B = dqV$$

- het vermogen P :

$$P = \frac{dU}{dt} = \frac{dq}{dt}V \text{ met } \frac{dq}{dt} = I$$

$$P = I * V [W(att)]$$

Toepassing op een weerstand

$$P = IV = I(IR) = I^2R$$

$$P = IV = \left(\frac{V}{R}\right)V = \frac{V^2}{R}$$

De elektrische batterij

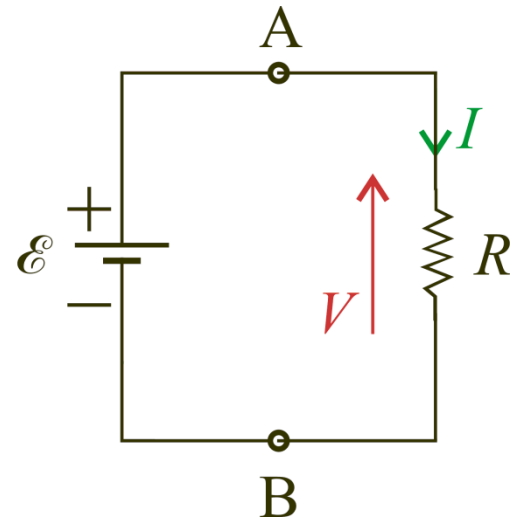
Opgenomen en afgeleverd vermogen

Bij de **weerstand**:

Wijst de stroompijl naar **binnen** aan de pijlpunt van de spanningspijl = **verbruikerssysteem**.

Bij de **batterij**:

Wijst de stroompijl naar **buiten** aan de pijlpunt van de spanningspijl = **generatorsysteem**.

Elektrisch vermogen

$$1kWh = (1000W)(3600s) = 3,6 \times 10^6 J = 3,60 MJ$$

Wisselstroom

Microscopische beschouwingen: stroomdichtheid en driftbeweging

Wisselstroom

Elektrische generatoren produceren **wisselstroom**. De richting van de stroom keert voortdurend om.

$$V = \underbrace{V_0}_{\text{piekspanning}} \sin 2\pi ft = V_0 \sin \omega t$$

Europees elektriciteitsnet: $f = 50 \text{ Hz}$ en $V_0 = 230\sqrt{2}$

aansluiten van een weerstand

$$I = \frac{V}{R} = \frac{V_0 \sin \omega t}{R} = I_0 \sin \omega t$$

Vermogen in R:

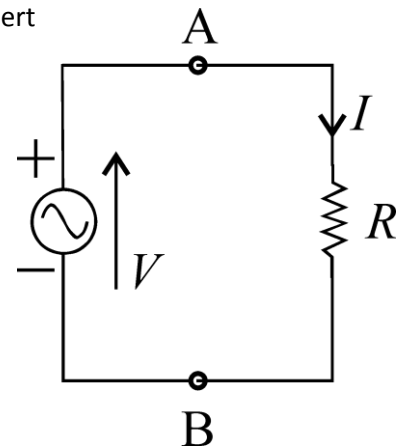
$$P = I^2 R = I_0^2 R \sin^2 \omega t$$

$$\begin{aligned} P_{gem} &= \frac{1}{T} \int_0^T I_0^2 R \sin^2 \omega t \, dt = \frac{I_0^2 R}{\omega T} \int_0^T \sin^2 \omega t \, d(\omega t) \\ &= \frac{I_0^2 R}{\omega T} \int_0^T \frac{1 - \cos 2\omega t}{2} \frac{d(2\omega t)}{2} = \frac{I_0^2 R}{4\omega T} [2\omega t - \sin 2\omega t]_0^T \end{aligned}$$

$$P_{gem} = \frac{1}{2} I_0^2 R$$

BESLUIT:

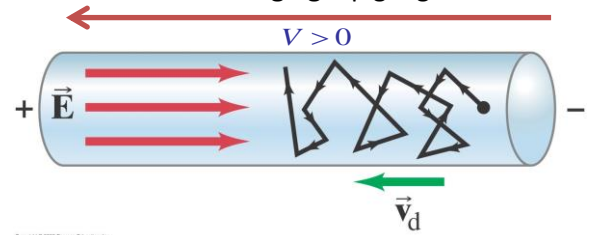
$$\begin{aligned} \bar{P} &= I_{rms} V_{rms} \\ &= \frac{1}{2} I_0^2 R = I_{rms}^2 R \\ &= \frac{1}{2} \frac{V_0^2}{R} = \frac{V_{rms}^2}{R} \end{aligned}$$

Microscopische beschouwing van elektrische stroom

driftsnelheid

Het aanleggen van een **spanning** veroorzaakt een **elektrisch veld** die een **driftbeweging** op gang brengt. De **driftsnelheid** is gericht **tegen** het veld in.

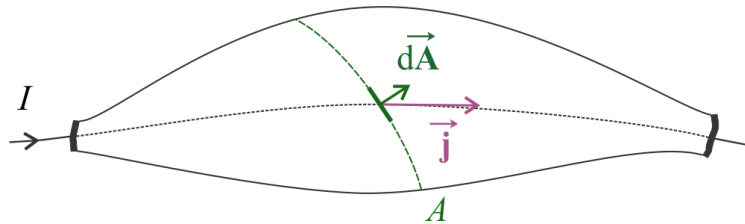

Stroomdichtheid

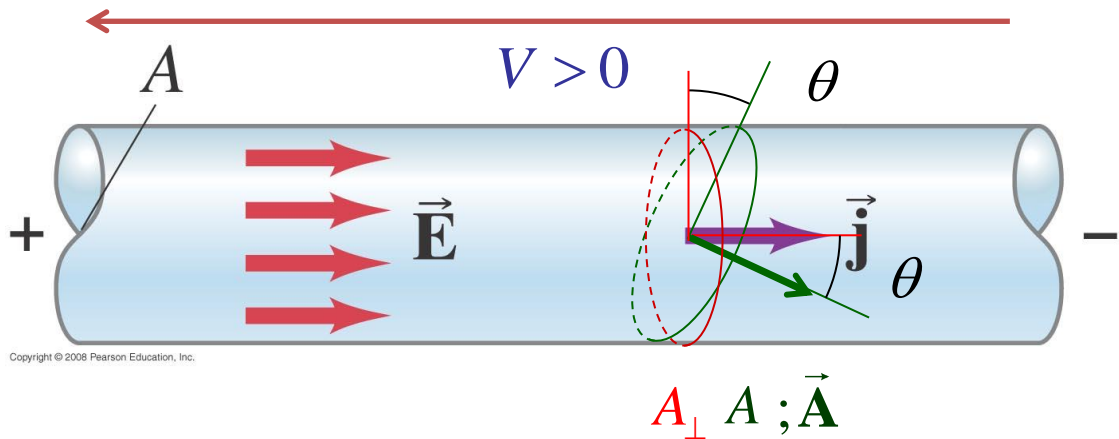
grootte j : de **elektrische stroom per eenheid van dwarsdoorsnede**

richting: de bewegingsrichting van de **positieve** ladingen.

$$I = \iint_A \vec{j} \cdot d\vec{A}$$

$$I = jA_{\perp} = jA \cos \theta = \vec{j} \cdot \vec{A} \quad [\text{homogene geleidert, doorsnede } A \text{ willekeurig}]$$

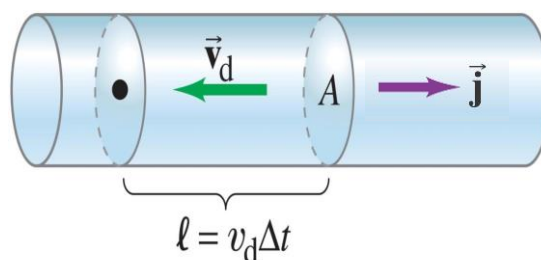
De **macroscopische stroom I** houdt verband met de **microscopische driftsnelheid** v_d

$$I = \frac{|\Delta Q|}{\Delta t} = \frac{|n(-e)|}{\Delta t} = \frac{n(Av_d \Delta t)(e)}{\Delta t} = nev_d$$

$$j = \frac{I}{A} = nev_d \quad \vec{j} = -nev_d \quad [\text{vectorvorm}]$$

met meerdere soorten ladingsdragers:

$$I = \left(\sum_i n_i e_i \vec{v}_{d_i} \right) A$$

Elektrisch veld in een draad

$$E = \rho j \quad \text{of} \quad j = \sigma E$$

Leid de wet van Ohm af

$$1. \quad V = - \int_a^b \vec{E} \cdot d\vec{l} = \int_a^b \rho j \, dl \quad [\text{veldlijn}]$$

$$2. \quad I = \iint_A \vec{j} \, dA \quad [\text{equipotentiaalopp. vlak}]$$

3. Zoek in elk potentiaaloppervlak een punt P waar lokaal:

$$j = \langle j \rangle = \frac{1}{A} \iint_A \vec{j} \, dA = \frac{I}{A}$$

deze punten P vormen samen de gemiddelde stroomlijn

4. integreer langs de gemiddelde stroomlijn

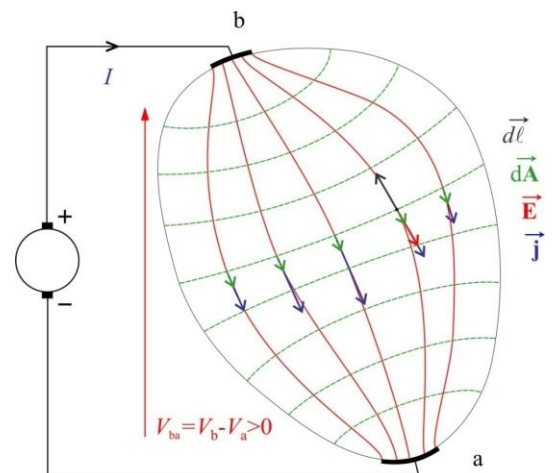
$$V = \int_a^b \rho \langle j \rangle \, dl$$

$$= \int_a^b \rho \frac{I}{A} \, dl$$

5. Besluit:

$$V = \left[\int_a^b \frac{\rho \, dl}{A} \right] I$$

$$R = \int_a^b \frac{\rho \, dl}{A}$$

veldlijnen of stroomlijnen
equipotentiaaloppervlakken

H26: Gelijkstroomschakelingen

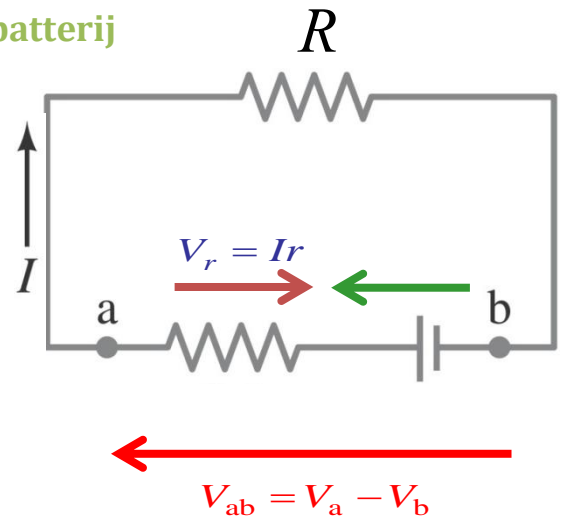
Elektromotorische kracht (EMK) en “klemspanning”

- Er kan maar stroom vloeien als er een bron van **elektromotorische kracht** aanwezig is.
 - De spanning tussen de klemmen van de bron noemt men de **EMK** of de **openklemspanning**
 - symbool: V_0 of \mathcal{E}
 - een “**bron van EMK**” wordt ook een “**perfecte spanningsbron**” genoemd omdat de klemspanning niet van de afgeleverde stroom afhangt.

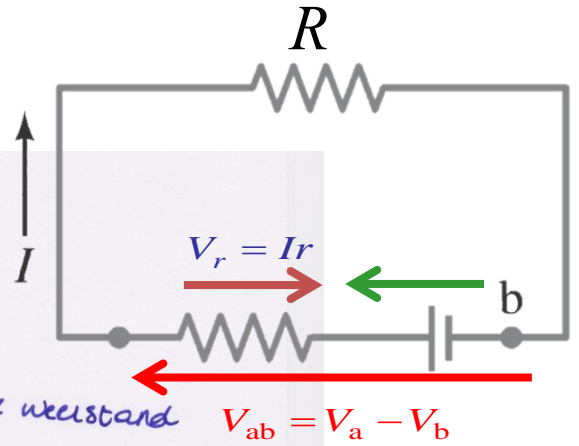
Verband “klemspanning” V_{ab} en EMK van een batterij

$$V_{ab} = \sum_i V_i$$

$$V_{ab} = +\mathcal{E} - V_r \text{ of dus ook } V_{ab} = +\mathcal{E} - I \cdot r$$

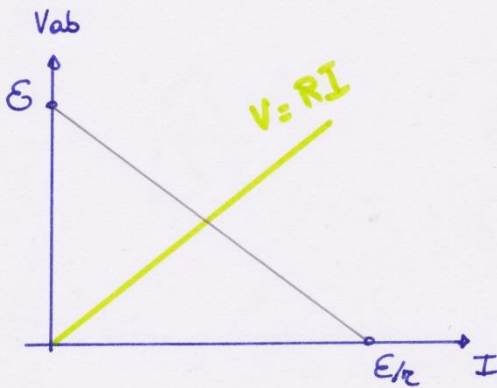
Afgeleverd vermogen door een batterij

EMK = klemspanning zonder
vloeiende stroom
= ϵ

Als er stroom vloeit $\rightarrow V_{ab} = \epsilon - I \cdot r$ \hookrightarrow inwendige weerstand

stroom in serieschakeling hoe
groter R (verbruiker)
hoe kleiner klemspanning (V_{ab})

$$\begin{cases} V_{ab} = \epsilon - rI \\ V_{ab} = R \cdot I \end{cases}$$

$$\Rightarrow \epsilon - rI = RI$$

$$\Rightarrow I = \frac{\epsilon}{R+r}$$

$V_{ab} = \epsilon - I r$ \hookrightarrow zeer klein dus $\rightarrow V_{ab} \approx \epsilon$

I hangt sterk af van R : $I = \frac{\epsilon}{R+r}$

$$\Rightarrow V_{ab} = \epsilon - \frac{\epsilon}{R+r} \cdot r$$

$$V_{ab} = \epsilon \left(1 - \frac{r}{R+r} \right)$$

\rightarrow klein
 \hookrightarrow groot

$$V_{ab} \approx \epsilon$$

Maximaal vermogen P_R

$$P_R = R \cdot I^2 = R \left(\frac{E}{R+r} \right)^2 = \frac{R \cdot E^2}{r \left(\frac{R}{r} + 1 \right)^2} = \frac{E^2}{r} \frac{\left(\frac{R}{r} \right)}{\left(\frac{R}{r} + 1 \right)^2}$$

we stellen $x = \frac{R}{r}$

$$P = \frac{E^2}{r} \frac{(x)}{(x+1)^2}$$

$$\frac{dP}{dt} = \frac{E^2}{r} \frac{(x+1)^2 - x \cdot 2(x+1)}{(x+1)^4} \xrightarrow{\text{max als } \frac{dP}{dt}=0} x+1 - 2x = 0 \Rightarrow x = 1 \Rightarrow R = r$$

Rendement van P_R

$$P_{R,max} = R \cdot I^2 = r \left(\frac{E}{2r} \right)^2 = \frac{E^2}{4r}$$

$$\eta = \frac{P_R}{P_E} = \frac{R \cdot I^2}{E \cdot I} = \frac{R \cdot I}{E} = \frac{R}{E} \frac{E}{R+r}$$

$$\eta = \frac{R}{R+r} \xrightarrow{\text{als } R=r (P_{R,max})} \eta = \frac{1}{2}$$

Weersstanden in serie en parallel

Serie

Stroom (I) blijft overal hetzelfde.

$$R_{tot} = \sum_i R_i$$

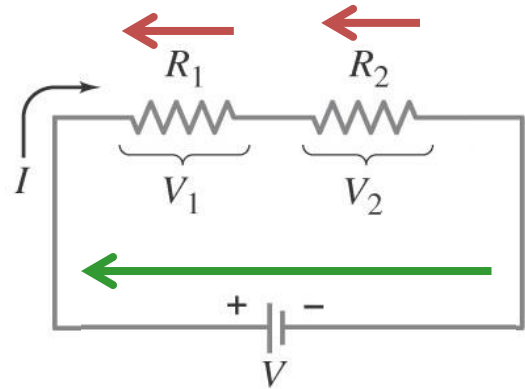
$$V_{tot} = \sum_i V_i = \sum_i I \cdot R_i$$

SPANNINGSDELER

$$R_{tot} = R_1 + R_2$$

$$V_1 = R_1 \cdot I = R_1 \cdot \frac{V_{tot}}{R_{tot}}$$

$$V_1 = \frac{R_1}{R_1 + R_2} \cdot V_{tot}$$

Parallel

Spanning (V) blijft ongewijzigd.

$$\frac{1}{R_{tot}} = \sum_i \frac{1}{R_i}$$

$$I_{tot} = \sum_i I_i = \sum_i \frac{V}{R_i}$$

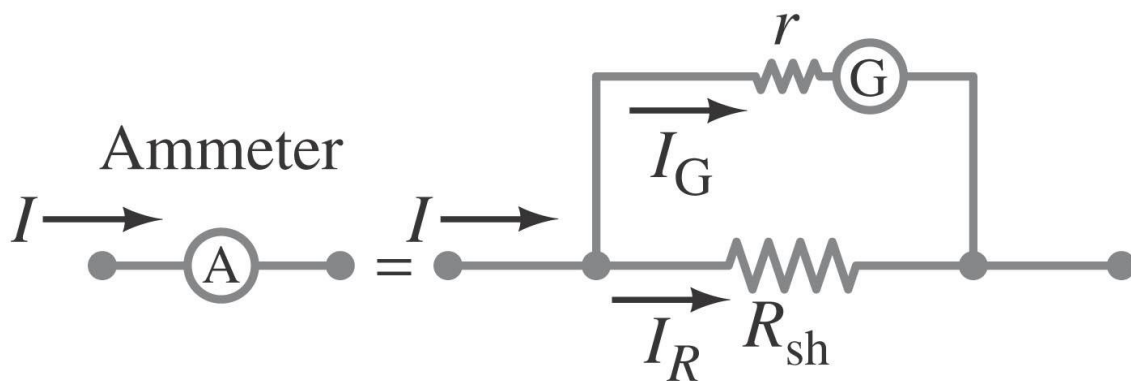
Ampèremeter en voltmeter

Galvanometer

Het onderdeel dat de meetwaarde aangeeft is een **galvanometer**.

De galvanometer kan kleine gelijkstromen ($50\mu\text{A}$) rechtstreeks meten.

Ampèremeter

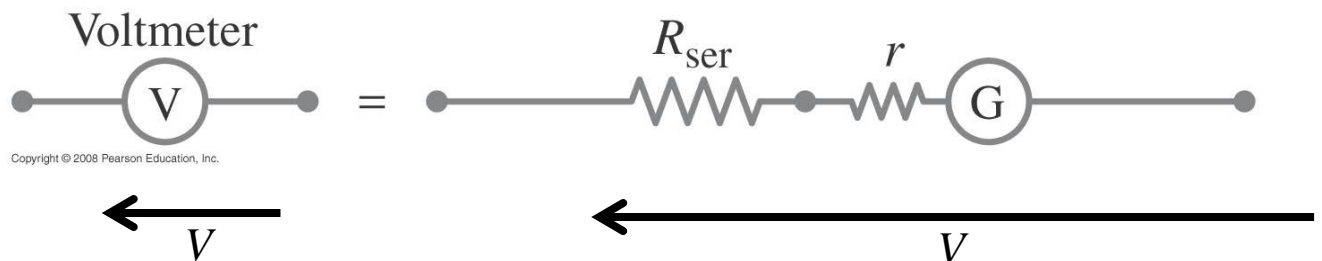
Copyright © 2008 Pearson Education, Inc.

R_{shunt} is een shuntweerstand, die parallel over de galvanometer wordt gezet.

De bedoeling is dat het grootste deel van de stroom om te leiden via de shunt $I_{R_{shunt}}$.

$$I_{tot} = \frac{r + R_{shunt}}{R_{shunt}} I_r$$

Voltmeter

Copyright © 2008 Pearson Education, Inc.

R_{serie} is een serieweerstand, die in serie staat met de galvanometer.

Het is de bedoeling om het grootste deel van de te meten spanning V te laten vervallen over R_{serie} .

$$V_{tot} = (R_{serie} + r) \cdot I_{tot}$$

Wheatstonebrug

Deze brugschakeling wordt gebruikt om weerstanden te meten.

Een van deze weerstanden, R_3 , is een variabele weerstand die zodanig ingesteld wordt dat, wanneer de schakelaar S even gesloten wordt, de ampèremeter een stroom gelijk aan nul aangeeft.

$$I_1 = I_2 = \frac{E}{R_1 + R_2}$$

$$I_x = I_3 = \frac{E}{R_x + R_3}$$

$$V_1 = R_1 I_1 = \frac{R_1}{R_1 + R_2} \cdot E$$

stroom gelijk aan nul als $V_1 = V_3$

$$V_3 = R_3 I_3 = \frac{R_3}{R_x + R_3} \cdot E$$

$$\frac{R_1}{R_1 + R_2} = \frac{R_3}{R_x + R_3}$$

$$R_x = \frac{R_3 \cdot R_2}{R_1}$$

